10.Sınıf Din Kültürü 2.Dönem 1.Yazılı

Yazilidayim.net

1. İslam’ın Tevhit İlkesi (DKAB.10.3.1)

Soru: İslam’ın en temel inanç esası olan "Tevhit" kavramını açıklayarak, bu ilkenin Müslüman bir bireyin hayatına ve evrene bakış açısına sağladığı temel katkıyı belirtiniz.

Cevap: Tevhit; Allah’ın varlığına, birliğine, eşi ve benzeri olmadığına inanmaktır. "Lâ ilâhe illallah" kelime-i tevhidi ile ifade edilir. Bu ilke, Müslüman bireye evrende tesadüfe yer olmadığını, her şeyin tek bir yaratıcının kontrolünde ve bir nizam içinde olduğunu öğretir. Kişiyi kula kulluktan kurtararak sadece Allah’a yöneltir ve zihinsel bir bütünlük sağlar.

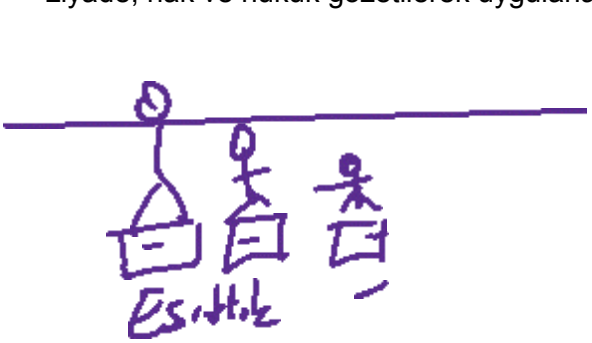

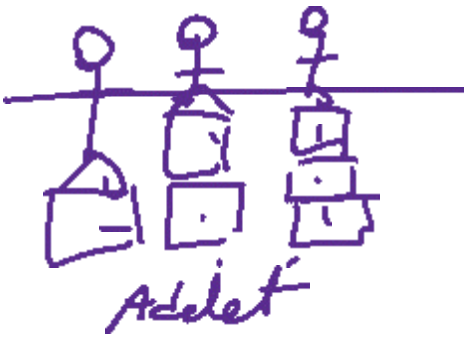
2. İslam’da Adalet ve Eşitlik (DKAB.10.3.2)

Soru: İslam’da "Adalet" ve "Eşitlik" ilkeleri arasındaki ilişkiyi bir örnekle açıklayınız. Her eşitlik durumu her zaman adalet anlamına gelir mi?

Cevap: Adalet, her şeyi yerli yerine koymak ve hak sahibine hakkını vermektir; eşitlik ise iki veya daha fazla şeyin her yönden denk olmasıdır. İslam’da her eşitlik adalet olmayabilir. Örneğin; bir sınıftaki tüm öğrencilere, ihtiyaçlarına bakmaksızın aynı miktarda burs vermek "eşitliktir" ancak asıl ihtiyacı olana daha fazla pay ayırmak "adalettir". İslam, mutlak eşitlikten ziyade, hak ve hukuk gözetilerek uygulanan adaleti esas alır.

10.Sınıf Din Kültürü 2.Dönem 1.Yazılı

Yazilidayim.net

3. İslam'da Adalet ve Eşitlik (DKAB.10.3.2)

Soru: "Ey iman edenler! Allah için hakkı ayakta tutan, adaletle şahitlik eden kimseler olun. Bir topluluğa duyduğunuz kin, sizi adaletsizliğe sevk etmesin..." (Mâide suresi, 8. ayet) Yukarıdaki ayetten hareketle, İslam'ın adalet anlayışının evrensel niteliği hakkında ne söylenebilir?

Cevap: İslam'ın adalet anlayışı kişiye, gruba, dostluğa veya düşmanlığa göre değişmez. Ayet, en şiddetli düşmanlık beslenen kişilere karşı bile adaletten sapılmaması gerektiğini emreder. Bu durum, İslam'ın adalet ilkesinin ırk, din ve dil ayrımı gözetmeksizin tüm insanlığı kapsayan evrensel ve objektif bir değer olduğunu gösterir.

---

4. İslam ve Barış (DKAB.10.3.3)

Soru: "İslam" kelimesinin kökeni ile "barış" kavramı arasındaki ilişkiyi, İslam dininin temel amacını göz önünde bulundurarak yorumlayınız.

Cevap: "İslam" kelimesi Arapça "slm" kökünden türemiş olup barış, esenlik, güven ve teslimiyet anlamlarına gelir. Bu dilsel bağ, İslam'ın sadece bir inanç sistemi değil, aynı zamanda hem bireyin iç dünyasında huzuru bulması hem de toplumda barışı (sulh) tesis etmesi için gönderilmiş bir din olduğunu simgeler. Müslüman, elinden ve dilinden insanların emin olduğu (barışçıl) kimsedir.

10.Sınıf Din Kültürü 2.Dönem 1.Yazılı

Yazilidayim.net

5. İslam ve Barış (DKAB.10.3.3)

Soru: İslam hukukunda savaşın ancak zorunlu hallerde (savunma, zulmü durdurma vb.) meşru görülmesini, İslam'ın barış vizyonu çerçevesinde nasıl değerlendirirsiniz?

Cevap: İslam'da asıl olan barıştır; savaş ise arızi (istisnai) bir durumdur. İslam, haksız yere kan dökülmesini yasaklamış, savaş durumunda bile sivillere, ağaçlara ve ibadethanelere dokunulmamasını emretmiştir. Bu yaklaşım, İslam'ın şiddeti reddeden, barışın sürekliliğini hedefleyen ve insan onurunu her şartta korumaya çalışan vizyonunu yansıtır.

---

6. Kur'an'dan Mesajlar (DKAB.10.3.4)

Soru: Nahl suresi 90. ayette geçen *"Şüphesiz Allah; adaleti, iyiliği, yakınlara yardım etmeyi emreder; hayâsızlığı, fenalığı ve azgınlığı da yasaklar..."* mesajını, toplumsal huzurun sağlanması açısından özetleyiniz.

Cevap: Bu ayet, toplumsal barışın temel reçetesidir. Adalet mülkün (düzenin) temeli olarak sunulurken, iyilik ve yardımlaşma toplumsal dayanışmayı güçlendirir. Hayâsızlık, kötülük ve azgınlığın yasaklanması ise toplumun ahlaki çöküşünü engellemeyi hedefler. Ayet, hem yapılması gereken pozitif davranışları hem de kaçınılması gereken negatif tutumları belirleyerek huzurlu bir toplum modeli çizer.

10.Sınıf Din Kültürü 2.Dönem 1.Yazılı

Yazilidayim.net

7. İnsan, Çevre ve Ahlak (DKAB.10.4.1)

Soru: İslam düşüncesine göre insanın doğadaki konumu "emanet" kavramı üzerinden nasıl açıklanır? Çevre ahlakı ile bu durumun ilişkisi nedir?

Cevap: İslam'a göre doğa ve içindeki tüm kaynaklar insana mülk olarak değil, "emanet" olarak verilmiştir. İnsan, yeryüzünün halifesi olarak çevreyi imar etmek ve korumakla yükümlüdür. Çevre ahlakı, doğadaki kaynakları israf etmeden kullanmayı, canlılara sefkatle yaklaşmayı ve gelecek nesillere yaşanabilir bir dünya bırakmayı gerektirir. Bu sorumluluk bilinci, dini bir vecibe ve ahlaki bir duruştur.